

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Cobzac Elena,

Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Gheorghieva Feodora, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

*Garcu Grigori XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.07.2020 - 15.06.2021;

Instanța de apel: 19.07.2021 - 19.10.2021;

Instanța de recurs: 27.01.2022 - 18.05.2022;

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat /sediul Central/ din 15 iunie 2021, Garcu Grigori a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Garcu Grigori a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Cheltuielile judiciare în sumă de 1 115,2 lei au fost trecute în contul statului.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Garcu Grigori pe data de 14.02.2020, aproximativ la orele 15:00, aflându-se în dosul casei cu apartamente nr.XXXXXX, a săvârșit acțiuni perverse față de minorul XXXXXX, despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, exprimate prin atingeri

indecente de organele lui genitale și expunându-și organele sale genitale în fața lui.

Acțiunile lui Garciu Grigori au fost încadrate în baza art.175 Cod penal: „*Acțiuni perverse, adică, acțiunile perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente*”.

2. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Vlah A., solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că instanța a aplicat o pedeapsă prea blândă; inculpatul a comit acțiuni perverse față de un minor cu vârsta de 8 ani; nu există garanții ca în perioada ispășirii termenului probațiunii, sau după executarea pedepsei, inculpatul nu va comite din nou o altă infracțiune cu caracter sexual în privința copiilor; inculpatul a comis o infracțiune gravă, se află la evidența medicului psihiatru cu diagnoza – retard mintal lejer; inculpatul reprezintă un pericol pentru societate; instanța practic nu a argumentat motivele aplicării unei pedepse atât de blânde; inculpatul nu a recunoscut vina.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 octombrie 2021, s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat și s-a menținut sentința.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Referitor la individualizarea pedepsei, instanța de apel a considerat neîntemeiat și neconfirmat argumentul apelantului precum că inculpatul este în stare de a repeta acțiuni perverse sau să comită o nouă infracțiune cu caracter sexual.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, prima instanță a ținut cont de datele privind personalitatea inculpatului, că nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului – narcolog, se află la evidența medicului psihiatru la locul de trai, este o persoană cu nevoi speciale, prezența circumstanțelor atenuante, lipsa circumstanțelor agravante, nu are antecedente penale, comportamentul acestuia în timpul și după comiterea infracțiunii, astfel, întemeiat a ajuns la concluzia cu privire la netemeinicia ispășirii pedepsei în penitenciar, dat fiind faptul că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără ca acesta să fie izolat de societate.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei și a sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu emiterea unei decizii noi prin care

inculpatului să-i fie numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând argumente similare cu cele invocate în apelul acuzatorului de stat (pct.2 din prezenta decizie).

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că, acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică drept temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că, motivul-temeiul de recurs invocat de recurent nu s-a confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce tine de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că *sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale* și argumentele în susținerea acestui temei, Colegiul penal menționează că sunt declarative, deoarece în urma examinării materialelor cauzei a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția de menținere a sentinței prin care au fost aplicate prevederile art.90 Cod penal, a ținut cont de prevederile art.61 alin.(2) Cod penal și totodată - de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art.75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite.

Sunt declarative argumentele recurentului precum că - „instanța practic nu a motivat în nici un fel oportunitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal”, or, atât prima instanță în sentință (f.d.219-220 vol. I) cât și instanța de apel în decizie(f.d.223-225 vol. I), au indicat circumstanțele ce au stat la baza soluției de a aplica prevederile art.90 Cod penal, considerând oportun a reține în privința inculpatului aplicarea suspendării executării pedepsei cu închisoarea, ori izolarea sa de societate nu este o măsură necesară și echitabilă, ținând cont și de faptul că o

pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă faptul că, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția de menținere a sentinței, a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, a luat corect în considerare gravitatea infracțiunii săvârșite, lipsa antecedentelor penale, lipsa circumstanțelor agravante, motivare pe care Colegiul penal o consideră corectă și o însușește, ce este conform practicii CtEDO (hotărârea Albert vs România din 16.02.2010).

Colegiul penal statuează că, în cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Totodată, Colegiul penal menționează că, Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga și alții vs. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski vs. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou vs. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108).

6. Astfel, Colegiul penal conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel expuse în decizia sa lipsesc, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezenta erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Gheorghieva Feodora, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Garcii Grigori XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 07 iulie 2022.

Președinte

Cobzac Elena

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie